

(อม.๓๔)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมานีะ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหา

มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่บ้านเลขที่ ๑๒๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นที่อยู่ตามฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา ปรากฏหลักฐานใบตอบรับของไปรษณีย์ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเอกสารไว้เอง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนด จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศดังกล่าว การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบนั้นเป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินผู้ใช้อำนาจของรัฐ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว

ผู้ถูกกล่าวหา ย่อมทราบถึงหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่ง ทั้งผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้ว และต่อมามีหนังสือแจ้งให้ไปทราบข้อกล่าวหา กับชี้แจงข้อเท็จจริง
อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุผลเพื่อพิสูจน์เจตนาของตนได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหา ยังคงเพิกเฉย
จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า
ผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด
มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย
และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน
หรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

พิพากษาว่า นายปฐมพงษ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน
หรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา ตลอดไป
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน
และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท

ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายชูศักดิ์ ทองวิฑูโรดม

นางสาวภัทริกา จุลฤกษ์

นายสถาพร ดาโรจน์

นางวาสนา อัจฉรานุวัฒน์

นายศรศักดิ์ กุลจิตติบุตร

นายศุภร พิษิตวงศ์เลิศ

นางนันทิกา จิวัธยากุล

นางวยุรี วัฒนวรลักษณ์

นายสันติชัย วัฒนวิทย์กรรม